

Vandsynsmændene i de fleste Tilfælde vil mangle Forudsætninger for at bedømme den fiskerilige Side af Sagen, og at deres Afgørelser derfor ikke vil være tilfredsstillende. Det vilde formentlig være bedre altid at gaa til en Kommission som første Instans og at lade denne Kommission fremtræde som en speciel Fiskerikommission, bestaaende af en Formand og to Fiskerikommissærer. Det bemærkes, at denne Ordning falder i Traad med det Forslag om Vandløbsretter, som er under Udarbejdelse af det af De samvirkende danske Landboforeninger nedsatte Udvalg. I forskellige Henseender vilde det maaske have været at foretrække, om denne Fiskerikommission var fælles for hele Landet (Sagernes Faatallighed, Ønskeligheden af at faa oparbejdet en fast Praksis, det forholdsvis ringe Udvalg af egnede Emner til Kommissærer), paa den anden Side vilde det have sine Fordele at følge samme Valgmaade som for Landvæsenkommissærer. Formentlig vil det bedste blive at faa et ret begrænset Antal Fiskerikommissærer indenfor hver Landsretskreds, blandt hvilke Fiskerikommissionsformændene, der vel maa være de samme som Landvæsenkommissionsformændene, i hvert enkelt Tilfælde udpeger to til Fiskerikommissionen. Overfiskerikommissioner skulde da sammensættes paa lignende Maade som Overlandvæsenkommissioner, idet de fire Overfiskerikommissærer for hver Sag skulde vælges blandt Fiskerikommissærerne; hele Landet burde formentlig være een Overfiskerikommissionskreds. Om Overfiskerikommissionen i mindre betydende Sager burde have en mindre Sammensætning, kunde maaske nærmere overvejes.

ad § 12. Som det bl. a. fremgaar af den under 11. Maj 1917 afsagte Højesteretsdom angaaende Erstatning til Jedsted Mølle i Anledning af Kongeaaens Aflukning med en Sluse, er det almindelige Lodsejersfiskeri ikke erstatningsberettiget overfor Foretagender, der skader Fiskebestanden; om dette kun er Tilfældet overfor Foretagender fra det Offentliges Side, er dog ikke ganske klart. Da Fiskeriet imidlertid herved i Virkeligheden er prisgivet, anses en ny Bestemmelse, som kan værgе Fiskeriet i Almindelighed, fornøden, jfr. tillige Forslag til ny Paragraf efter § 24 om et særligt Fond for Erstatninger for Skade paa Vandene som Legeplads, Opvækststed eller Gennemgangsled for Vandrefisk.

ad § 13. Der skelnes mellem Afløb, der har været i Funktion „forinden denne Lovs Ikrafttræden“, og nye Afløb; det citerede Udtryk synes imidlertid ved en Forglemmelse at være overført uændret fra Loven af 4. Maj 1907, der vel rettelig bør danne Grænsen mellem de to Kategorier af Afløb.

Det kunde menes, at et Forbud mod Udkastning af Tjørn, Glasskaar og lign., som vi foreslaar det indført, er overflødig, da det bliver Ejerens Sag at undlade eller forbyde Anbringelsen af Affaldet i Vandet. Men dels viser Erfaringen, at Tingene ofte udkastes i Vandet (eller udkøres paa Isen) med eller mod Ejerens Vidende til Ulempe for de følgende Generationer, idet f. Eks. Vaaddragning kan umuliggøres i en Sø derved i en lang Aarrække, ligesom Fiskeriet paa Naboejendommene kan skades, idet Strøm og Is kan flytte Genstandene, dels krænkes ogsaa den mer eller mindre lovhjemlede Ret, som Almenheden har til disse Vande (Naturnydelse), og endelig er der næppe noget som helst, der taler for at tillade denne Urenhed. Et tilsvarende Forbud findes i Saltvandsfiskerilovens § 22.

Der er formodentlig Udsigt til, at der fra anden Side kommer Forslag til en ny Kloaklovgivning, og i saa Fald vilde det formentlig være rigtigst at faa Bestemmelserne i § 13 udskilt af Ferskvandsfiskeriloven. Muligvis vilde det hjælpe for Gennemførelsen af Bestemmelserne, om der kom en selvstændig Lovgivning paa dette Punkt.

ad § 14—15. Sandarten, der nu findes i adskillige af vore Søer, og Regnbueørreden, der ogsaa findes i nogle frie Vande, foreslaas underkastet Fredningsbestemmelser. Som Mindstemaal foreslaas henholdsvis 400 og 370 mm Totallængde, hvortil antages at svare en Længde fra Snudespids til Halerod af henholdsvis 340 og 330 mm. Medens der ikke foreslaas nogen Fredningstid for Regnbueørred, har Foreningen tænkt sig Sandarten fredet i Maj Maaned, hvilken Tid i hvert Fald i Skanderborg Sø anses for dens Legetid; Fredningstiden bør dog kunne forskydes eller bortfalde.

Vi foreslaar Fredningstiden for Laks og Ørred udvidet. Meget taler egentlig for at skride til en mere omfattende Udvidelse af Fredningstiden, men da der formentlig bør være Overensstemmelse mellem den for de ferske og den for de salte Vande gældende Fredningstid, og da det formentlig vil være haabløst for nærværende at søge gennemført en Udvidelse af Fredningstiden med mere end en Maaned, har vi nøjedes med at foreslaa Fredningstiden øget med 14 Dage forud og bagud. At Fredningstiden begynder tidligere, vil medføre, at flere Laks og navnlig Ørreder kommer ind i Vandløbene for at yngle. At Fredningstiden varer længere, vil medføre, dels at nogle flere af Fiskene faar